

at Eggemaaliet kun kan antages, naar Sagen paataales inden Aar og Dag, efter at den Forurettede er bleven vidende om den ulovlige Eftergjørelse eller Forhandling.

Som ovenfor bemærket, formener Mindretallet (Broch), at den i Udkastets § 2 omhandlede Eneret for Kunstneren og hans Slægt bør bestemmes til et Tidsrum af 30 Aar efter Udløbet af hans Dødsaar.

Jeg skjønner nemlig ikke, at der er Grund til at sætte snevrere Grænser for den Beskyttelse, som ved nævnte Paragraf skal ydes Kunstneren imod Mangfoldiggjørelse af hans Eiendom, end den, der efter vor Retsforfatning hjemles Forfatteren, og har i saa Henseende ikke kunnet føle mig overbevist ved de i Motiverne Pag. 5—6 for en afsvigende Bestemmelse udhævede Betragtninger. Det indbringes, at den artistiske og literaire Eiendomsret i Udspring ere aldeles beslagte (Pag. 3), og det anerkjendes, at en Eftergjørelse af Kunstværket, der enten i det Hele udføres uden nogen kunstnerisk Virksomhed, eller som dog kan mangfoldiggjøres ad reent mekanisk Veie, ikke har lidet Lighed med Eftertryk af literaire Arbejder, og allerede heri turde ligge tilstrækkelig Retfærdiggjørelse for ikke i beslagte Forhold at fremkalde forffjellige Lovregler. Det kan herimod formeentlig ikke komme i Betragtning, at — som Motiverne sige — det dog i Kunsten kun er en mere sekundair Benyttelse af Kunstnerens Arbejde, med Hensyn til hvilken Beskyttelsen skal sikkes ham. Denne saakaldte sekundaire Benyttelse, hvorved Uøbedkommende drager en Fordeel af Kunstnerens Arbejde ved at foranledige en Mangfoldighed af Afbildninger, er nemlig i Kunstens Verden den eneste, imod hvilken han ret egentlig trænger til Lovens Beskyttelse; imod en Eftergjørelse, der fuldkommen skal gengive Originalen, vil hans Genius afgive det væsentligste Børn. Det er derfor først, naar der bliver Tale om en Mangfoldiggjørelse af Arbejdet, at der overhovedet kan blive Spørgsmaal om at drage en Sammenligning imellem Kunsten og Literaturen, men fra dette Dieblil turde ogsaa Forholdet være ikke blot beslagtet, men aldeles

eensartet, og at Kunstneren endvidere i det originale Kunstværk har en Eiendomsret, som Ingen kan berøve ham, med Hensyn til hvilken han i alt Fald ikke har Synderligt at frygte af Forsøg paa Eftergjørelse, kan ikke afgive nogen Grund til at stille ham lavere end Forfatteren i de Retninger, hvor der er fuld Lighed tilstede. Denne Lighed formeentlig simpelthen skal kunne leveres i Trykkeriet, medens Eftergjørelsen af et Kunstværk kræver en kunstnerisk Virksomhed, der udsætter en ikke ringe Kunstfærdighed fra Eftergjørers Side; thi ikke at tale om, at dette slet ikke gjælder med Hensyn til den Eftergjørelse, der gaaer for sig ved reent mekaniske Midler, Photographi m. v. — for Kunsten netop den allerfarligste Misbrug —, og det saaledes idetmindste med Hensyn til samme maatte erkjendes, at Kunstneren har et ligesaa stort Krav paa Beskyttelse som Forfatteren imod Misbrug af Pressen, saa støtter hele Betragtningen sig paa det urigtige Udgangspunkt, at Loven alene skal beskytte Forfatteren imod Misbrug af hans trykte Bog, medens det jo dog er bitterligt, at det, som Loven søger at skjærme, er Forfatterens Tanke, ligegyldigt om denne allerede er offentliggjort eller ikke — om den foreligger i trykt Skikkelse eller kun i Haandskrift (Lov af 29de Decbr. 1857 § 15 m. fl.), og at Loven derfor i sin Beskjærmelse aldeles seer bort fra, om Krænkelser af hans Ret (Eftertryk eller Fortryk) vil gjøre Krav paa Bekostninger og forudsætte Indsigt muligt endog i samme Maal som hos Forfatteren selv. Offentliggjørelsen af Forfatterens Eiendom bliver lige utilladelig, fordi den i lige Grad kan virke Skade for Forfatterens Ære og Fordeel. Gaastræ paa samme Maade staaer Sagen med Hensyn til Kunstværket. Det fuldførte Maleri er Kunstnerens Manuskript — maastee lidt zirligere udført end Forfatterens, men ligesaa fuldt hans Eiendom, og som Forfatteren er Herre over sit, kan undlade at offentliggjøre det eller stræbe at høste Hæder og Fordeel ved dets Offentliggjørelse, saaledes ogsaa Kunstneren med Hensyn til sit, og som vore Love varne om Forfatterens og hans Families Ret over Manuskriptet i et Tidsrum af 30 Aar, saaledes kræ-